

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Jiřího Gottwalda a soudců JUDr. Daniela Spratka, Ph.D., a JUDr. Miroslavy Honusové v právní věci žalobce **S+C ALFANAMETAL s.r.o., koncern**, se sídlem Tršice 126, v řízení zastoupeného JUDr. Dagmar Unarovou, advokátkou se sídlem Olomouc, Horní lán 10A, proti žalovanému **Státnímu úřadu inspekce práce** se sídlem Opava, Kolářská 13, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 12.9.2011 č.j. 2451/1.30/11/14.3, ve věci správního deliktu,

t a k t o :

I. Rozhodnutí Státního úřadu inspekce práce ze dne 12.9.2011 č.j. 2451/1.30/11/14.3 se **zrušuje** a věc se **vrací** žalovanému k dalšímu řízení.

II. Žalovaný je **povinen** zaplatit žalobci na náhradě nákladů řízení částku 12.922,- Kč do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám JUDr. Dagmar Unarové, advokátky se sídlem Olomouc, Horní lán 10A.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce se podanou žalobou domáhá přezkoumání shora uvedeného rozhodnutí žalovaného, kterým bylo zamítnuto žalobcovo odvolání a potvrzeno rozhodnutí Oblastního inspektorátu práce pro Moravskoslezský kraj a Olomoucký kraj ze dne 15.7.2011 č.j. 7079/10.11-M/11/14.3, jímž byla žalobci uložena pokuta za spáchání správního deliktu na úseku bezpečnosti práce, jehož se měl žalobce dopustit tím, že nesplnil povinnost při zajištění řádného stavu používaného výrobního zařízení stanovené v § 4 odst. 1 písm. c) zák. č. 309/2006 Sb., kterým se upravují bližší požadavky bezpečnosti a ochrany zdraví při práci v pracovněprávních vztazích a o zajištění bezpečnosti a ochrany zdraví při činnosti nebo poskytování služeb mimo pracovněprávní vztahy (zákona o zajištění dalších podmínek bezpečnosti a ochrany zdraví při práci, ve znění pozdějších předpisů, když jako zaměstnavatel nezajistil, aby provozované technické zařízení – indukční pecní zařízení AEG – ELOTHERM – 2MTK 650 St 580 – bylo z hlediska bezpečnosti a ochrany zdraví při práci vhodné pro práci, při které bude používáno a toto bylo pravidelně a řádně udržováno, kontrolováno a revidováno, neboť minimálně 15.3.2010 nezajistil, aby vedený tavební deník obsahoval údaje o provádění kontrol měřením průměru tavícího kelímku v různých výškách a výšky kelímku.

Žalobce m.j. namítá, že jakkoli správní orgán konstatuje, že se neztotožňuje s žalobcovým tvrzením, že způsob měření průměru stěny kelímku v různých výškách není možný, toto své tvrzení nikterak neodůvodňuje a neopírá o žádné důkazy.

Žalovaný navrhuje odmítnutí žaloby, když žalobce označil za žalovaného správní orgán I. stupně a v rozsudečném návrhu se domáhá zrušení rozhodnutí správního orgánu I. stupně, nikoli rozhodnutí žalovaného.

Argumentace žalovaného je lichá. Podle ustálené rozhodovací praxe soudů rozhodujících ve správním soudnictví totiž platí, že pokud žalobce podá žalobu podle § 65 a násl. zák. č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s.ř.s.“) až poté, co mu bylo doručeno rozhodnutí odvolacího orgánu, a pouze nesprávně označí jakožto žalovaného správní orgán prvního stupně a jako napadené rozhodnutí právě rozhodnutí vydané v prvním stupni, je krajský soud povinen o takovém návrhu rozhodnout meritorně s tím, že v souladu s § 69 s.ř.s. jedná jako s žalovaným právě s odvolacím orgánem (srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 10.11.2009 č.j. 1 Afs 88/2009-48, Sb. NSS č. 2646/2012, www.nssoud.cz). S tímto ustáleným názorem rozhodovací praxe se podepsaný soud ztotožňuje a ani v nyní posuzované věci neshledal důvody pro odchýlení se od něj.

Krajský soud tedy přezkoumal napadené rozhodnutí, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu [§ 75 zák. č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s.ř.s.“)] a dospěl k závěru, že žaloba je důvodná.

Z obsahu správních spisů soud zjistil, že žalobce namítal nemožnost měření průměru stěny kelímku v různých výškách v podmínkách jeho provozu od samého počátku řízení, kdy v správní orgán I. stupně se s touto argumentací vypořádává ve svém rozhodnutí na str. 10. Žalobce pak v odvolání proti rozhodnutí správního orgánu I. stupně [str. 3, bod IV., písm. c)] namítal totéž, co v žalobě, t.j. že jakkoli správní orgán I. stupně konstatuje, že se neztotožňuje s žalobcovým tvrzením, že způsob měření průměru stěny kelímku v různých výškách není možný, toto své tvrzení nikterak neodůvodňuje a neopírá o žádné důkazy. Žalovaný v napadeném rozhodnutí tuto odvolací námitku sice konstatuje (str. 3 poslední odrážka), ovšem nepřesně a zcela dezinterpretujícím způsobem. Uvádí totiž, že žalobce v odvolání namítal, že správní orgán nijak neodůvodnil své tvrzení o nemožnosti způsobu měření průměru stěny kelímku v různých výškách. To zjevně následně vedlo žalovaného k tomu, že na str. 5 napadeného rozhodnutí se s touto námitkou vypořádává tak, že se nejedná o tvrzení správního orgánu I. stupně, ale naopak o tvrzení žalobce samotného, kdy odkazuje na protokol č.j. 6688/10.11/10/14.3 ze dne 21.9.2010).

Tím však žalovaný popřel celý obsah odvolací námitky. Žalobce nejen, že v odvolání nenamítal, že by správní orgán I. stupně nedůvodně dovedl nemožnost uvedeného měření kelímku, naopak zpochybňoval právě opačný závěr správního orgánu I. stupně, tzn. že se s tvrzením o této nemožnosti neztotožňuje.

Uvedené pochybení žalovaného pak vedlo k tomu, že se žalovaný k uplatněné odvolací námitce – jakkoli správní orgán I. stupně konstatuje, že se neztotožňuje s žalobcovým tvrzením, že způsob měření průměru stěny kelímku v různých výškách není možný, toto své tvrzení nikterak neodůvodňuje a neopírá o žádné důkazy – v napadeném rozhodnutí nevyjádřil vůbec.

Je však povinností odvolacího správního orgánu přezkoumat napadené rozhodnutí v kontextu všech odvolacích důvodů a vypořádat se s nimi (srov. např. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 23.7.2008 č.j. 3 As 51/2007-84, www.nssoud.cz, či ze dne 25.11.2009 č.j. 7 Afs 116/2009-70, www.nssoud.cz).

Za situace, kdy se žalovaný se shora uvedenou odvolací námitkou v napadeném rozhodnutí nikterak nevypořádal, zatížil své rozhodnutí nepřezkoumatelností. Proto krajský soud napadené rozhodnutí podle § 76 odst. 1 písm. a) s.ř.s. zrušil a věc podle § 78 odst. 4 s.ř.s. vrátil věc žalovanému k dalšímu řízení.

Výrok o náhradě nákladů řízení vychází z procesního úspěchu žalobce ve sporu, kdy žalobci tak dle § 60 odst. 1 s.ř.s. vzniklo vůči žalovanému právo na náhradu nákladů řízení. Náklady žalobce tvoří:

a) zaplacený soudní poplatek	3.000,- Kč
b) náklady právního zastoupení advokátkou	
α) odměna advokátky za zastupování	
v řízení ve výši 2.100,- Kč bez DPH /	
/ úkon při těchto úkonech právní	
služby poskytnutých do 31.12.2012	§ 7, § 9 odst. 3 písm. f)
1) příprava a převzetí věci	vyhl. č. 177/1996 Sb.

2) sepis žaloby	ve znění do r. 2012	4.200,- Kč
β) odměna advokátky za zastupování v řízení ve výši 2.100,- Kč bez DPH / / úkon při těchto úkonech právní služby poskytnutých po 31.12.2012:	§ 7, § 9 odst. 4 písm. d) vyhl. č. 177/1996 Sb.	
1) sepis podání dne 25.9.2013	ve znění od r. 2013	3.100,- Kč
γ) paušální náhrada hotových výdajů advokátky ve výši 300,- Kč bez DPH / / úkon při úkonech právní pomoci vypočtených pod písm. α)	§ 13 odst. 3 vyhl. č. 177/1996 Sb.	900,- Kč
δ) DPH 21% z částek uvedených pod písm.α) – γ)		1.722,- Kč
<i>Celkem</i>		<i>12.922,- Kč</i>

Soud proto uložil žalovanému zaplatit žalobci na náhradě nákladů řízení tuto částku, a to dle § 64 s.ř.s. ve spojení s § 149 odst. 1 zákona č. 99/1963 Sb., občanského soudního řádu, ve znění pozdějších změn a doplnění (dále jen „o.s.ř.“) k rukám advokátky, který žalobce v řízení zastupovala. Vzhledem k odlišné úpravě s.ř.s. a o.s.ř., týkající se nabytí právní moci rozhodnutí (srov. § 54 odst. 5 s.ř.s., § 159, § 160 odst. 1 o.s.ř.), uložil soud žalovanému povinnost zaplatit náhradu nákladů řízení ve lhůtě 30 dnů od právní moci rozsudku.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku je **m o ž n o** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od jeho doručení k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně.

Nesplní-li povinný dobrovolně, co mu ukládá vykonatelné soudní rozhodnutí, může oprávněný podat návrh na soudní výkon rozhodnutí.

V Ostravě dne 24. října 2013

Mgr. Jiří Gottwald
předseda senátu